

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2478/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Мишко Димитријевић и Радован Џанић, адвокати из ... и Стефан Димитријевић, адвокат из ..., против тужене Техничке школе „Младеновац“ из Младеновца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 734/23 од 23.02.2023. године, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 734/23 од 23.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 734/23 од 23.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П1 42/21 од 13.12.2022. године, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд тужену обавезе да јој исплати на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун плате за период од 01.04.2018. до 01.09.2020. године, износ од 90.301,19 динара, са законском затезном каматом која доспева на начин наведен у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се тужена обавезе да у њену корист изврши уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање надлежном ПИО фонду за период од 01.04.2018. до 01.09.2020. године, на појединачне месечне износе из става првог изреке те пресуде. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака страна у овом спору сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 734/23 од 23.02.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио пресуду Основног суда у Младеновцу П1 42/21 од 13.12.2022. године, у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Младеновцу П1 42/21 од 13.12.2022. године и обавезана тужиле да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је

тужиља да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиљи на име неувећања коефицијента за обрачун плате за период од 01.04.2018. до 01.09.2020. године, а тужбени захтев тужиље одбијен је применом одредбе члана 3. став 1. тачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/2001... 24/2012), имајући у виду да тужиља није наставник већ је психолог. Одлука нижестепених судова заснована је на примени релевантних одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, а тужиља уз ревизију није приложила другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиље, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима у парницама из радног односа, о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела 22.06.2021. године а вредност предмета спора је 99.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиље није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић